

РЕШЕНИЕ

№ 16528

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11031** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 34б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/.

Образувано е по жалба, депозирана от Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България против Заповед № СД-05-202/ 21. 10. 2024 г. на Министъра на правосъдието, с която на основание чл. 34б от ЗННД е разрешено преместване района на действие на нотариус Б. А. М., вписана в регистъра на НК под № 591, с район на действие - съдебен район на РС – Луковит, от район на действие – съдебен район на РС – Луковит в район на действие – съдебен район на РС – Перник.

В жалбата се иска отмяна на оспорения акт, като се сочат подробни аргументи за неговата незаконосъобразност, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Ответникът – Министърът на правосъдието се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Б. А. М. се явява лично и с адв. В., като оспорват жалбата и молят за нейното отхвърляне /поради техническа грешка в съдебния протокол от 15. 04. 2025 г. в хода на устните състезания изявлението на адв. В. погрешно е записано като изявление на адв. К., а изявлението на Б. М. погрешно е записано като изявление на адв. В./.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Б. А. е вписана в регистъра на Нотариалната камара като нотариус под № 591, с район на действие - съдебен район на РС – Л.. Със заявление вх. № 94-Б-107/ 18. 09. 2024 г. същата е

отправила искане до Министъра на правосъдието да бъде преместена като нотариус в съдебния район на Районен съд – Перник, като е изложила мотиви от семеен характер. Посочила е, че живее в [населено място], където е и постоянният ѝ адрес, като в родния ѝ [населено място] живее възрастната ѝ майка на 75 години, неподвижна и на легло, поради прекаран инсулт, със 100% инвалидност и пожизнен ТЕЛК. Това налагало нотариус М. често да предприема пътувания от [населено място], за да се грижи за болната си майка, като ѝ осигурява лекарства, рехабилитации, лекарски прегледи. Налагало се нотариус М. често да транспортира майка си за прегледи и лечение в [населено място], като дългото пътуване /около 600 км./ създавало сериозни затруднения както за нея, така и за майка ѝ.

В заявлението за преместване е посочено, че нотариус М. притежава жилище в [населено място] и за нея би било удобно там да полага подобаващи грижи за своята майка, вземайки предвид и обстоятелството, че в [населено място] достъпът до медицински услуги и специалисти е много по-улеснен, освен това двете деца на нотариуса също живеят в [населено място] биха могли да помагат в грижите за своята баба.

Според нотариус М. преместването ѝ в съдебния район на Районен съд – Перник, ще помогне да се грижи по достоен начин за своята майка, тъй като ще може да пътува ежедневно от [населено място] до [населено място] и обратно, между които градове разстоянието не е дълго.

Към заявлението е представено Експертно решение № 91808/18. 10. 2023 г. на ТЕЛК към „МБАЛ – Троян“ ЕООД, [населено място], влязло в сила на 12. 12. 2023 г., видно от което Т. Т. Т. е диагностицирана с водеща диагноза „мозъчен инфаркт, причинен от емболия на прецеребрални артерии“, като е определена пожизнено 100 % трайна неработоспособност с чужда помощ.

От анамнезата се установява също, че пациентката не може да пази равновесие, не може да се придвижва сама и се обслужва на легло от близките.

С писмо изх. 94-Б-107/ 19. 09. 2024 г. на основание чл. 34б, ал. 4 от ЗННД е изискано становище от Съвета на нотариусите на Нотариалната камара по отношение наличието на изискуемите по закон кумулативни предпоставки за преместването на нотариуса. Писмото е изпратено на електронна поща [електронна поща]. След като не бил получен отговор, министърът на правосъдието приел, че Съветът на нотариусите не е изразил становище по отношение на искането за преместване.

Заявлението на нотариуса е разгледано от Експертния консултативен съвет за подпомагане на министъра на правосъдието при упражняване на правомощията му по чл. 34б от ЗННД, създаден със Заповед № ЛС-04-245/23. 05. 2024 г. на министъра на правосъдието по Протокол № 2 от заседания, проведени на 18. 09. 2024 г. и 08. 10. 2024 г.

Съветът е приел, че са налице важни причини от семеен и здравословен характер, които налагат преместването на нотариуса в друг район на действие, както и е налице обективната предпоставка, а именно - вакантно място за нотариус за съдебния район на РС – П..

Предвид това била издадена обжалваната Заповед № СД-05-202/ 21. 10. 2024 г. на Министъра на правосъдието, с която на основание чл. 34б от ЗННД е разрешено преместване района на действие на нотариус Б. А. М., вписана в регистъра на НК под № 591, с район на действие - съдебен район на РС – Луковит, от район на действие – съдебен район на РС – Луковит в район на действие – съдебен район на РС – Перник.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България след взето изрично решение за оспорване на процесната заповед. Същата е допустима, тъй като е депозирана срещу индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Не се споделя становището на процесуалния представител на ответника, че жалбата е просрочена. На първо място, оспорваната заповед е изпратена на електронен адрес [електронна поща], като липсва отговор, че същата е получена. Съгласно чл. 137, ал. 3 от АПК, когато връчването се извършва по електронен път, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне.

В конкретния случай липсват доказателства за изтегляне на съобщението за оспорвания акт, поради което не може да се приеме, че същият е връчен на 21. 10. 2024 г.

Първата безспорна дата, на която се установява връчването на обжалваната заповед, е 22. 10. 2024 г. Жалбата е подадена на 5. 11. 2024 г., поради което е спазен 14-дневният срок по чл. 149 от АПК и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Министъра на правосъдието, съобразно правомощията му, установени в чл. 34б, ал. 4 от ЗННД, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. В оспорвания акт изрично и конкретно са посочените правните и фактически основания за издаването на акта. Същият съдържа не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не са налице отменителни основания по чл. 14б, т. 1 и т. 2 от АПК.

При издаване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да водят до отмяна на акта на това основание. Изискването на становище по реда на чл. 34б от ЗННД не е извършено на официално обявения адрес на Съвета на нотариусите, посочен на интернет страницата на Съвета на нотариуса, а чрез изпращането на електронен адрес [електронна поща], който не е посочен на интернет страницата на Съвета на нотариусите. От доказателствата по делото се установява също, че множество други документи са изпращани на електронния адрес [електронна поща], като на част от тях е връщано отбелязване с входящ номер.

Въпреки това обаче, споделя се становището на оспорващото лице, че искането за съгласуване е следвало да бъде изпратено на официалния електронен адрес на Съвета на нотариусите, а при невъзможност – на вписания в регистъра адрес.

Посоченият извод следва и от разпоредбата на чл. 18а, ал. 8, т. 2 от АПК, съгласно която когато съобщаването не може да бъде извършено по реда на ал. 1 - 6, то се извършва чрез връчване на последния адрес, посочен от страната, или при липса на такъв - на адреса, на който страната е получавала съобщения или е била призована за последен път в производството. Когато няма адрес, който страната е посочила или на който е получавала съобщения или е била призовавана, на страната се връчват съобщения за организации - ако са вписани в нормативно уреден регистър - на вписания в регистъра адрес.

Поради това съдът приема, че липсва връчване на писмо изх. на Министерството на правосъдието № 94-Б-10782 от 19. 09. 2024 г. и не е извършена надлежно съгласувателната процедура, предвид липсата на изрично потвърждаване за получаване на посоченото съобщение в съответствие с разпоредбата на чл. 18а, ал. 4, т. 2 от АПК.

Въпреки това в настоящия казус посоченото обстоятелство не представлява съществено процесуално нарушение. Съдебната практика е категорична, че съществено процесуално нарушение е това, което ако не бе допуснато, би могло да доведе до различен правен резултат. В конкретния случай обаче такива обстоятелства не са налице, доколкото и в жалбата на Съвета на нотариусите, инициирала настоящото съдебно производство, не се сочат различни доказателства

извън събраните в хода на административното производство, които са мотивирали административния орган да приеме наличието на предпоставките на чл. 34б от ЗННД.

Действително разпоредбата на чл. 34б от ЗННД урежда произнасянето на министъра на правосъдието след съгласувателна процедура с Нотариалната камара, но граматическото тълкуване на използвания израз „съгласуване“, а не "съгласие" предполага изразяването на незадължително мнение по смисъла на чл. 53, ал. 1 от АПК, което не е обвързващо за водещия производството орган /Решение № 10412/ 6. 10. 2016 г. по адм. дело № 9064/2016 г., 5 чл. състав на ВАС/.

Поради това съдът приема, че ненадлежното изпълнение на задължението за съгласувателна процедура с Нотариалната камара в настоящия случай не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като от една страна становището на Нотариалната камара не поражда задължение на министъра на правосъдието да се съобрази с него, а от друга страна – не е препятствано оспорването на административния акт от Съвета на нотариусите. Отделно от това, в хода на настоящото съдебно производство не се представиха различни доказателства, извън събраните в хода на административното производство, които да опровергават приетото от министъра на правосъдието наличие на предпоставките на чл. 34б от ЗННД.

Заповедта е издадена и в съответствие с материалноправните изисквания, предвидени в чл. 34б, ал. 1 и ал. 2 от ЗННД. Съгласно цитираните разпоредби нотариус може да бъде преместен в друг район на действие въз основа на негово мотивирано заявление до министъра на правосъдието при открито място по чл. 10 поради важни причини – обстоятелства, свързани със здравословното му състояние, семейно положение и др., които са настъпили независимо и извън волята му, след придобиване на правоспособността и които при всички случаи водят до пълна или частична невъзможност да упражнява нотариални функции в съществуващия район на действие.

Легалното изброяване на възможните причини е примерно - здравословно състояние, семейно положение и други, като е въведен критерий за преценка на тяхната значимост, според който причините трябва да водят до пълна или частична невъзможност за упражняване на дейността на нотариуса в съответния район на действие.

Разпоредбата на чл. 10 от ЗННД регламентира минималния брой места за нотариуси в определен район, съобразно числеността на населението и конкретната необходимост по преценка на министъра на правосъдието /чл. 10, ал. 4 от ЗННД/. Анализът на посочените норми показва, че изброените предпоставки са кумулативни, т. е. преместването може да се осъществи само при едновременното наличие на двете условия - важни причини, които да налагат преместването, както и открито място за нотариус в района, в който действащият такъв иска да се премести.

Налице е първата предпоставка – към момента на подаването на заявлението за преместване са били налице вакантни места в съдебен район съдебен район на РС – Перник. Посоченото обстоятелство се установява от писмо на председателя на Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България, вх. № 91-00-62/ 01. 10. 2024 г.

Налице е субективната предпоставка по смисъла на чл. 34б, ал. 2 от ЗННД, а именно важни причини, свързани със семейното положение на нотариуса. Майката на заявителката е диагностицирана със заболяване, вследствие на което същата е със 100 % ТНР с чужда помощ.

Не се споделя твърдението на оспорващата страна, че заболяването на майката на нотариус М. е обстоятелство, което е възникнало преди придобиване на правоспособността.

От справка на интернет страницата на Нотариалната камара на Република България се установява, че нотариус М. е вписана в регистъра на Нотариалната камара на 20. 12. 2008 г., с дата на промяна от РС – Мездра в Районен съд – Луковит от 25. 05. 2009 г.

Действително, към датата на придобиване на правоспособност на нотариус М., нейната майка е имала множество заболявания, които са били причина същата да бъде освидетелствана с 95 % ТНР, без чужда помощ, съгласно Експертно решение № 1262/ 01. 06. 2007 г. на ТЕЛК към „МБАЛ Благоевград“ АД.

Едва с Експертно решение № 91808/ 18. 10. 2023 г. на ТЕЛК към „МБАЛ – Троян“ ЕООД Т. Т. е преосвидетелствана с оценка 100 % ТНР с чужда помощ. Посоченото обстоятелство, свързано с необходимостта на Т. Т. от чужда помощ, тъй като същата е на легло, е нововъзникнало по смисъла на чл. 34б от ЗННД. Влошаването на здравословното състояние на нейната майка е води до значителни затруднения на нотариус М. да изпълнява своите функции. Майката на нотариус М. не може да пази равновесие, не може да се придвижва сама и се обслужва на легло от близките. Посоченото здравословно състояние изисква полагането на непрестанни грижи, които грижи, в случай че бъдат извършвани само от един човек, налагат неговата постоянна ангажираност.

Без значение къде са постоянният и настоящият адрес на Т. Т., след като Б. М. е единствената, която полага грижи за нея. Установява се от материалите по делото, че сестрата на заявителката живее в [населено място], обл. П. и същата няма възможност да се грижи за своята майка. По този начин значително се затруднява и изпълнението на Б. М. на нейните функции като нотариус, тъй като състоянието на нейната майка изисква полагането на непрекъснати в денонощието грижи.

Преместването на нотариус М. в РС - Перник значително би улеснило изпълнението на нейните функции като нотариус, тъй като в [населено място] живеят и двете деца на Б. М., които са изразили съгласието съвместно със своята майка да се грижат за своя възходящ роднина. Не се нуждае от доказване и обстоятелството, че на територията на [населено място] могат да се полагат квалифицирани медицински грижи, адекватни на състоянието на Т. Т., осигуряването на които от страна на нотариус М. няма да доведе до пълна или частична невъзможност същата да упражнява дейността си като нотариус, предвид близкото разстояние между [населено място] и [населено място].

Необходимостта от полагането на денонощни грижи от страна на Б. М. за нейния родител правилно е преценено от министъра на правосъдието като наличие на субективната предпоставка на чл. 34б от ЗННД.

Следва да се посочи още, че нотариус М. изпълнява своите функции като нотариус в съдебния район на РС - Луковит от 2009 г. Въпреки множеството заболявания на нейните родители, фактът, че за първи път е поискала да бъде преместена в по-голям град повече от 12 години след преместването ѝ в [населено място] /през 2021 г. е подала заявление за преместване в съдебния район на РС - Пловдив/, е в подкрепа на извода, че към датата на образуване на настоящото производство, приключило с издаване на оспорваната заповед, значително влошеното състояние на нейната майка, води до пълна или частична невъзможност същата да упражнява дейността си като нотариус в съдебния район на РС - Луковит, тъй като в този район тя е единственият близък роднина на Т. Т., който полага грижи за нея.

Обективната преценка на естеството на заболяванията на майката на нотариус М. обосновават наличието на субективната предпоставка "важни причини" по смисъла на чл. 34б, ал. 2 от ЗННД, водеща до частична или пълна невъзможност нотариусът да изпълнява функциите си в съдебния район на Районен съд - Луковит.

Не се споделя и твърдението в жалбата, че не са налице факти, които да обусловят причинно-следствена връзка между обстоятелствата, невъзможността и избрания район за преместване на нотариуса. Действително, нотариус М. сочи наличието на жилище и подходящи условия за

полагане на грижи за нейната майка на територията на [населено място], а същевременно иска да бъде преместена в съдебния район на РС - [населено място]. Ноторен е фактът, че разстоянието между [населено място] и [населено място] е около 30 км., което предполага възможност за ежедневно пътуване между двата града, без това да създава каквито и да било затруднения за пътуващия. В конкретния случай [населено място] е от най-близките градове до [населено място], което ще позволи едновременно пълноценно изпълнение на функциите като нотариус на Б. М. и същевременно ще даде възможност на близките ѝ да участват съвместно с нея в полагането на грижи за майка ѝ Т. Т..

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Министерството на правосъдието направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера им съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България против Заповед № СД-05-202/ 21. 10. 2024 г. на Министъра на правосъдието.

ОСЪЖДА Нотариалната камара на Република България да заплати на Министерството на правосъдието направените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: